

شەهیدانی ریکخراوەی "فیدائینی خەلق" (پاشان "نەکسەرییەت")

لە بۆکان

(بەشی چوارەم)

۷. هاوڕێ رەزا پیرانی

شەهید رەزا پیرانی خەلکی مەهاباد و ئەندامی بەشی تەبلیغاتی ریکخراوەی فیدائیان بوو. دوای داخراوەی ستادی سازمان لە مەهاباد. لە مەقەرێکی ریکخراوەکە لە گەورکایەتی کاری دەکرد. لە مانگی میهری سالی ۵۹ دا بە دەست کەسێکی سەر بە حزبی دیموکرات شەهیدکرا. هاوڕێ بەرینداری، لەناو جیبیکی سازماندا هینرایەوه بۆکان بەلام بەداخەوه پیش ئەوهی بیگەیی نەخۆشخانە، بۆ هەمیشە چاوی لە سەر یەک دانا. برادەرێک کە هینابوو یەوه شاری، دەیگوت تا گەشتینە سەر جادهی ئیسفالتیش هەر زیندوو بوو و بەداخەوه بەرگەمی برینی گوللە و خوین لەبەر رویشتنەکەمی نەگرت و گیانی لە دەست دا. رێ و پرەسمی بەرێکردنی تەرمەکەمی لە بۆکان بەرێوه چوو و تەرمی شەهید بە هاوبەشی هەندیک ئەندامی بنەمألەکیان و بە سروود خویندنهوهی لاوان بەرێ کرا. دوای ناستنی تەرمەکەمی هەندیک کەس ووتاریان دا، کە یەکیان کاک عومەری حەمیدی و یەکیان من بووم، ئەگەر هەلە نەکەم کەسێکیش لە لایەن حزبی دیموکراتەوه ووتاری دا، بەلام کارەکە کرابوو و زیانیکی گەوره لەسامانی هەقالانی فیدائی کەوتبوو، کە بە وتار و قسە قەرەبوو نەدەکرایەوه.

کاک رەزا، لاویکی هەلسوو راو و بی فیز و زەحمەتکێش بوو. ئەرک و کاری بەشی 'تەبلیغات' ی ریکخراوەکەمی بە رێک و پێکی بەرێوە دەبرد و لە کارەکەمی خۆیدا گەلێک شارەزا و جیددی بوو. ئەندامانی بنەمألەکەمی کە بۆ بەرێ کردنی تەرمی رەزا هاتبوونە بۆکان، خەلکانیکی خودان رێز و رێک و پێک بوون. جیگەمی خۆبەتی هاوڕێیانی ستادی فیدائیان لە مەهاباد و ئەوانەمی و لە نزیکەوه کاریان لەگەڵ کردبوو، سەبارەت بە کەسایەتی و چالاکییەکانی بابەتی تیرۆتەسل بنووسن. بە داخەوه زانیاری من لەسەر هاوڕێ رەزا هەر ئەوەندەیه.

رێزدار بەزاد کەرمی لە وەلامنامەیهکدا کە بۆ رەخنەگریکی لقی کوردستانی ریکخراوەی فیدائینی نووسیوه و لە ۱۸ ی مانگی یەکەمی سالی ۱۳۸۷ لە مألپەری فارسی 'اخبار روز' دا بلاو بۆتەوه، باسی ئەو رەنجانە دەکات کە دوای بەسترانی بنکەکانی ئەکسەرییەت لە کوردستان و ئاوارەبوونی هاوڕێیان لە شارەکانی تاران و تەهریز تووشی هاتن. لەویدا ئاماژەیهکیشی بەهاوڕێ رەزا کردوه، کە بوو بە قوربانیی ئەو سیاسەتە نوێیه و نووسیویەتی:

"..... ئەو ھاوریانیانە لە کوردستان نەک ھەر کەوتبوونە ژێر گوللە بارانی 'چەکی رەخنە' بەئکوو لێرە ولەوئێ ڕوو بەرووی 'رەخنە' چەک' یش دەبوونەو و جارێک گەشتە ئەو شوێنەیی کە ھاوریانیان لەگیاڵان بوردوو 'رەزا پیرانی' تێدا کووژرا....."

یادی کاکە رەزا بەخیز بێت!

۸. ھاوری رەشید یەزدان یەنا (سمکۆ)

شۆرە لاویکی بآلابەرزی بەجەرگ و ئازا، لە فەیز و ئابەگییەکانی ڕۆژەلاتی بۆکان بوو. کاتی لە دەبیرستانی کەمالی بۆکان دەرس دەگوتەو، بۆ ماوەی چەند مانگێک شاگردم بوو. لایەنگری ڕیکخراوەی فیدائیان بوو و لە دابەشبوونی ڕیکخراوەکاندا لەگەڵ ئەقەلبییەت کەوت. دەگوتریت لە کاتی گیرانەوێ شارێ بۆکان و هاتنەوێ پاسدار و ئەرتهشدا ئازایەتی زۆری نواندییەت، بەلام لەو سەردەمدا لەگەڵ ئەقەلبییەت کەوتبوو و دەبێ ئەوان زانیاری زیاتریان لە ھەلس و کەوت و چالاکییەکانی ھەبێت.

بە داخووە من گەلێک کەم لە ژیان و بەسەرھاتی کاک سمکۆ دەزانم، بەلام بەختەو مرانە بنەمالەیی بەریزی ڕیکخراوەی شۆرش و خەباتیان بەرنەداو و یادی ئەو زیندوو ڕادەگرن.

تکام لە ھەندیک کەس کردوو زانیاری زیاترم سەبارەت بە ژیاڵی کاک سمکۆ بەدەنی و ئەگەر نووسراو ھیکم بگاتە دەست ھەموو یا ھەلبژاردیەکی لە بەشی پاشکۆی ئەم یادداشتانەدا (ژمارە ۳۱۲ یا ۳۱۳) دەھینم.

یادی بەخیز بێت!

۹. ھاوری سەیفوئالا فەیزی

کۆرە لاویکی ڕیکخراوەی لاوانی پێشگام بوو، ڕوح سووک و ئازا و لەبەردۆلان. لە یارمەتیدانی خەلکی شاری سەقزدا گیرا و خەلخالی جەلاد ئیعدامی کرد.

بۆ ئاگاداری لە ژیان و کارساتی کووژرانەکەیی پەپوھندیم بە خاتوو گەو ھەر فەیزی برای شەھید فەیزوئالووە گرت و تکای زانیایم لێکرد. بە پێخۆشییەو گەو ھەر خانم بەرھو پیری پێشنیارەکەم ھات و ڕەشوووسی یادداشتیکی بۆ ناردم کە بە زمانی ئینگلیزی بۆ ڕیکخراوەیەکی مافی مرۆقی ئامادە کردبوو. ئەوێ لەخوار موہ دێت وەرگیراوی ھەلبژاردیەکی ئەو یادداشتەن. سپاسی زۆری گەو ھەر خانمیش دەکەم:

".... شەری نیوان پێشمەرگە و کۆماری ئیسلامی لە مانگی ئوگوستی ۱۹۷۹ دا لە شاری سەقز سەری ھەلدا و لەئەنجامدا خەلکانیکی زۆر گیران و ئیعدام کران. بڕاکەم 'سەیفوئالا' لە او ئەو کەسانەدا بوو کە بە لایەنگری کردنی ئۆپوزیسیۆن تاوانبار کرا. سەیفوئالا، کە لە سالی ۱۹۶۴ لەدایک ببوو، تەمەنی تەنیا ۱۶ سالان بوو کە خوار دەمەنی و دەرمانی بۆ پێشمەرگە کۆدەکردەو و بۆی دەبردنە بەرھە شەری. لە ماوەی ئەو ھەلسوورانە و لە کاتیکیدا خوار دەمەنی دەبرد بۆ پێشمەرگە، لە لایەن پاسدار و

به‌سیجیه‌کانه‌وه گه‌مارو دهریت. به‌هیزی زه‌وینی و هه‌وایی ته‌قه له‌و و له هاوریکانی ده‌کهن. گولله و به‌ره باسکی دکوئیت، پاشان بی به‌زمیانه ماوه‌ی چند مایلینک به‌سه‌ر خاک و خوئی دهور و به‌ری شاری سه‌فزا رایده‌کیشن تا ده‌بینه ناو‌ندیکی سوپایی له ناو‌راستی شاری سه‌فز. له‌ئهنجامدا باسکی ده‌شکیت و هه‌موو ئەندامی له‌شی بریندار ده‌بن و شین ده‌بنه‌وه.

له‌و سه‌ر ده‌مه‌دا 'خه‌خالئ' له‌لایهن خومه‌ینییه‌وه کرایه حاکم [ی شهرع] له سه‌فز و براکه‌میان به‌له‌شی بریندار و ده‌ستی شکاوه‌وه برده به‌ر ده‌می. ره‌وتی دادگایه‌کی فه‌رمی به‌ریوه نه‌برا و که‌س گوئی نه‌دایه چوئیه‌تی گیرانه‌که‌ی و ته‌ندروستی ئەندامی و دهر و وینی براکه‌م. له‌جیاتی ئەوانه لئی دهر سن جیت کردووه؟ له وه‌لامدا ده‌ئیت من پشتگیری گه‌له‌که‌م ده‌کرد و خواردن و دهر مانم دهر د بو پشمه‌ر گه. لئیان پرسه‌ی ریبه‌ری گه‌له‌که‌ت کئییه؟ گوئی دوکتور قاسملوو. ئینجا خه‌خالئ به‌داریکی باریک ده‌ست نیشانی لایه‌نیکی کرد و به سه‌یفوللای گوت بجینه ئەو لایه وله‌وئ بو‌ستتیت. ئەوه هه‌موو ئەو پرسیاران هه‌بو که لئی کرا.

روژنیک له جه‌ژنی ره‌مه‌زانی ئەوساله تیبه‌ریبوو و ئیمه هه‌ر چاوهر وانی سه‌یفوللا بووین تا بو‌جه‌ژن بگه‌ریته‌وه لامان، به‌لام هه‌والمان پنگه‌ه‌شت که سه‌یفوللا گیراوه. له ماوه‌ی گیرانی دا ته‌نیا خوشکه‌که‌م چوو بو چاو پیکه‌وتنی له‌به‌ر ئەوه‌ی بو پیاوه‌کانی بنه‌ماله جینگه‌ی مه‌ترسی بوو بچه‌ مولاقاتی، ئیتر نه‌مانه‌ه‌شت باوکم و براکانی دیکه‌مان بچن بو سه‌فز.

خوشکم دواي گه‌رانه‌وه له سه‌فز داستانی چوئیه‌تی گیرانی سه‌یفوللای بو بنه‌ماله‌که‌مان گیرایه‌وه. دُنیا نیم روژنیک یا چند روژ له گیرانی براکه‌م تیبه‌ریبوو که هه‌والمان بو‌هات گوايه سه‌یفوللا نازاد ده‌کریت. له‌به‌ر ئەوه‌ی سه‌ره‌تای جه‌ژنی ره‌مه‌زان بوو. خوشکه گه‌وره‌که‌م ده‌ست به‌جی خواردنی دلخوازی ئەوه‌ی ناماده‌کرد و جل و به‌رگی تازهمان هه‌لگرت و [له بو‌کانه‌وه] به‌رمو سه‌فز و مرئ که‌وتین. ئوتوئوسه‌که‌ پر بوو له بنه‌ماله‌ی ئەوه‌که‌سانه‌ی وا له سه‌فز گیرابوون. په‌ر ده‌یه‌کی خه‌مه‌نیه‌ر له بیده‌نگی به سه‌ر شاری سه‌فزا کشابوو، ژنان به چار شنیوی ره‌شه‌وه به قه‌راغ جاده‌کاندا دهر و‌ه‌شتن، ئەسته‌م پیاویک ده‌بینرا. سه‌فز به‌لامه‌وه وه‌ک شاری نه‌رواح ده‌چوو.

خوشکم په‌نجه‌ره‌ی ئوتوئوسه‌که‌ی کردووه و هه‌والی تازهی له‌خه‌لک پرسه‌ی. په‌کیان گوئی دوئشه‌و ۲۰ که‌سیان ئیعدام کردووه. بو ماوه‌یه‌ک بیده‌نگی سه‌رسوور هه‌نیه‌ر به‌سه‌ر هه‌موو ماندا کشا.... دُنیا نه‌بووین ئایا سه‌یفوللاش له ناو ئیعدامیه‌کاندا به‌یان نا؟ ... به‌رمو پادگانی شار هه‌که روئشتین.... هه‌شتا له شوئینه‌که نزیک نه‌بووینه‌وه بارانی گولله‌مان به‌سه‌ر دا باری. به بلئندگو گوتیان ئەگه‌ر نزیکتر بینه‌وه ته‌قه‌تان ئیده‌کریت، ئەگه‌ر ده‌تانه‌یت کوره‌کانتان ببین بچن بو مزگه‌وتی گه‌وره له ناو‌راستی شار. کاتی گه‌ه‌شتینه مزگه‌وته‌که به‌ر ده‌رگا‌که‌ی پر بوو له خه‌لک، به نار هه‌تییه‌وه باسی ئەو ۲۰ که‌سه‌یان ده‌کرد که شه‌وی پیشتر گولله‌باران کرابوون.

ده‌ست به‌جی له ئوتوئوسه‌که‌ی په‌ریمه‌ده‌وه و به‌رمو مزگه‌وت هه‌لاتم. خۆم به ناو خه‌لکه‌که‌دا کرد. خه‌لک له قوژبنیکی حه‌شه‌ی مزگه‌وته‌که کۆببوونه‌وه. چاو مگیرا، جه‌نازه‌ی مردوو هه‌کانم بینی که سه‌هۆلیان به‌سه‌ر دا کرابوو. به ووردی سه‌یری ته‌رمه‌کانم کرد، ناسینه‌ه‌میان ئەسته‌م بوو ئەوه‌ش بو یه‌کی وه‌ک من که ئەو ده‌م دهور و به‌ری ۱۵ سالم ته‌مه‌ن بوو.

..... بئى ئەوھى كۆنترۆلى خۆم لەدەستدا بىت، لە تەرمەكان چوومە پىشەوھ. گەلنىك ترسابووم...، لە ئەنجامدا تەرمى براكەھى خۆم دۆزىيەوھ. من زۆر لە براكەھم نزىك بووم، زۆر جار دەھاتە شوئىم و لە قوتابخانەوھ دەمبىر دەموھ مائى؛ لەر ئىگا دەستى دەكرده ملم. دەست وپەنجەكانى زۆر لەبۆم ئاشنا بوو... ھەر ئەوھندەھى دەستەكانىم لە ناو كۆماى جەنازەكاندا بىنى دەست بەجئى ناسىمەوھ. دەستىم ماچ كرد... سىنگى كۆن كۆن كرابوو، وئىدەچوو ۱۰- ۱۲ گوللەھىان پىوھنابىت. ھەروھە نىشانەھى پەتئىش بە سەرملىيەوھ ديار بوو. باسكى ھنئىشتا لە گەچ گىرابوو. ھاوارم كرد: ئەوھ براكەھى منە! خۆشكەكانم لەدەرەوھى مزگەوت گۆئىيان لە دەنگى قىژەھى من ببوو و بە نازىبەتبارىي لە سىنگى خۆيان دەدا.... كارەساتەكە رووى داوو.

..... سەيفوللا خۆئىن گەرم و خۆشەويست بوو، كەسئىكى عاقل و تىگەئىشتوو بوو. گەلنىك بنەمالەكەھى خۆش دەويست. ئەو خۆشەويستىيە بۆ گەل و نىشتمان چەند بەرابەر بوو. سەرەراي تەمەنى كەم، گەلنىك وريا و ھۆشيار بوو.... لە كاتى ئىعدامكراندا، ۱۶ سالى تەمەن و قوتابى دەمبىرستان بوو. تەرمى ئەو شەنگەلاوھەمان ھنئىياپەوھ بۆكان و لە گۆرستانى شارەكە ناشتمان....."

خاتوو گەوھەر كارئىكى گەورەشى كردووھ بەوھى ناوى ۱۹ كەسى دىكە لەو خەلكانەھى بۆ نار دووم كە لەگەل نەمر سەيفوللاي برايدا لە سەقز ئىعدام كران. ئەوانەھى خوارەوھ ناوھكانن كە ھەموويان خەلكى شارى سەقز يا بۆكان و دەورو بەريانن:

ئەحمەد سەيدى،

ئەبوبەكر ھەمىدى،

قادر بەھار،

محەممەد بابامىرى،

رەسوول ئەمىنى،

ناجى خۆر شىدى،

كەرىم رەزايى،

ئەنومەر ئەردەلان،

عەلى فەخرى،

عەبدوللا بەھرامى،

سەيد ھەسەن ئەحمەدى،

محەممەد دەروئىش نوقرەبى،

كەرىم شىرىنى،

ئەحمەد موقەددەم،

جلیل جہانزادہ،

یوسف کیشی زادہ،

محمد غفور،

تاهیر کاتبی، و

ناصر حدادی.

خوزیا ژینامیہک بو ہموو ئو شہیدانہ پیک دہات.

یادی ئوان و ہموو گیانبہختراوانی گہلہکہمان بہخیر بیت!

۱۰. هاوری حسہن حسہن زادہ

قوتابیہکی لاوی خہلکی بۆکان و ئہندامی ریکراوہی لاوانی "پیشگام" و مالیان لہ گہرہکی قوللہ بوو. لہ تہقینہوہی ناو میتینگیکی سازمان لہ شاری مہاباد لہ مانگی پوشپہری 1358 دا شہید بوو. بہسیجی و پاسداری کۆماری ئیسلامی بۆمباکہیان تہقاندبووہ. لہ بۆکان سہر مخوشیمان بۆدانا و خہلکیکی زور بہشدار بیان تیدا کرد. بہرپرسی ئہودہمی ریکراوہی حزبی دیموکرات لہ بۆکانیش ئامادہی سہر مخوشیہکہ بوو.

باوکی شہید حسہن مرۆفیکی بہریز و بہجہرگ و لہبہردلان بوو، لہبیرمہ سہرہرای دہرد و داخی مردنی جگرگوشہکھی، لہو مہجلیسی پرسہیدہ سہر مخوشی لہ ئیمہ دہکرد.

یادی هاوری حسہن و باوکی دل ہلہمووتی بہخیر بیت!

۱۱. هاوری مہعرووفی

ئہوندہی بزائم ئو هاوریہ دواتر لہگہل فیدائینی ئہقہلیہت کہوت. لہبیرمہ چوو بۆ شہری پاسدارانی ئیرانی لہ جادہی بانہ - سہردہشت و لہوئ شہید کرا. تہرمہکہیان دوای ماومیہک ہیناوه بۆکان ولہوئ ئہسپہردہیان کرد. من تہنیا یہک دوو جارم بینیبوو و ئہوندہم لہبیرہ لاویکی بالابہرزی قسہخوش بوو و جاریکیان لہگہل مندا باسی بہرنامہکانی دواروژی ژیانی خوی کرد. بہداخوہ گوللہی پاسداری مہلاکان دہرہتانی و ہدیہینانی ئاواتہکانی پی نہدا.

یادی بہخیر بیت!

۱۲. هاورئ عزیز عزیز نهژاد

لاویکی بۆکانی و لایهنگری فیدائیان بوو. هر له سهره تاکانی سهرکهوتنی شورشدا چووبووو شاری سنه و لهوئ له بنکهی ریکخراوه که له دانیشنتیکدا که زورکهسی دیکهشی تیدا بهشدار بوون، کهسیک گوللهی لهدهست دهرچووبووو و گوللهی ویل و بهر ئهو کهوتبوو و هر بهوش گیانی له دهست دا.

۱۳. هاورئ محهمهد حهیدهری موقهدهم (رهفیق سلیم)

رۆژیک دواي بآوبوونوهی بهشی دوو ههمی ئهم وتارانه، دوستیکی خوشهویست وتاریکی بۆناردم که له مألپهری فارسی "اخبار روز" دا بآو کرابوهو. وتاره که "سیامهک بۆکان" نووسیویهتی که ناویکی خوازاراویه بۆ هاوکاریکی پیشووی ریکخراوهی فیدائیان له بۆکان. وتاره که به حماسهتیکی شورشگیرانهوه سهارهت به هاوڕییهک نووسراوه که لهو سهردهمانهی وا ئیمه له ریکخراوهی فیدائیان لهبۆکان کارمان دهکرد، له تارانهوه هاتبوه ئهوئ و به ناوی "سلیم" هو وهک پیشمه رگهیهک چهکی هه لگرتبوو.

من ئهو هاوڕییهم باش لهبیر نییه، بهلام بوونی کهسیکی فارس زمان به ناوی 'نارتاک' یا 'سلیم' له ریکخراوهی بۆکاندا پشتر است دهکهمهوه، زوریش ناگاداری پله و پایهی ریکخراوهی نیم، ئهو وتووێژهشم وهبیر نایهتهوه که بهگۆیرهی وتاره که دهبی لهگهڵ بهرپرسی لقی بۆکانی ریکخراوهی فیدائیان کردبیت، که من بم. بهلام ویدهچیت راست بیت لهبهر ئهوئ به باشی لهبیرمه ئیمه ئهو هاوڕییهمان چاک نهدهناسی و نهماندهزانی چون و بۆچی لهتارانهوه هاتوته بۆکان؟ بهگشتی، چهشنه ئیحتیاتیک دهکرا وئوهش بی ریزی به هاوڕی سلیم نهبوو، بهلکوو پیدایستهیهکی سهرهکی خهباتی چهکدارانه بوو و نهدهبوایه دهرهتان به ههموو کهس بدریت بیته ناو ریکخراوهکه و چهک ههلبگریت. له برگی چهکدارانیشدا، چهک له ههموو کهس وهردهگیرایهوه و لام وایه ئهو هاوڕییه راست دهکات لهبهر ئهوئ ئاشکرایه دهبی داوای چهکداران له هاوڕی سلیمیش، وهک پیشمه رگهکانی تر، کرابیت.

بیرمه ههیهکیشم له هاوڕی سیامهکی نووسهری وتاره که ههیه: ماوهی دووسالیک دواي داخرانی دهفتهری بۆکان و رۆیشتمان بۆ تاران وتنهانته دواي ئهوئ له ئەندامیهتی ریکخراوهکه ئیستیعفام دابوو، هاوڕی سیامهک له شوینیک چاوی به هاوڕییهکی پیشووی دهفتهری بۆکان کهوتبوو، دوو دانه کهپسولی سیانووری پیدابوو و گوتبووی یهکیان بۆ خۆت و ئهوئ دیکه بده به ئهنومر، ئهویش هاته مألمان و کهپسولهکهی پیدام. من سیانوورمهکهم پئ دیارییهکی بهنرخ بوو لهبهر ئهوئ خۆم به کهسیکی وا نهدهزانی بتوانم لهبهرانبهر ئهشکهنجهی ومحشیهانی دهزگای ئیتیلاعادا بۆ ماوهیهکی زور رابوهستم و هیچ نهدرکنیم. جا به ههموو وجودمهوه ناماده بووم نهگهس بین و بمگرن خۆم بهو کهپسوله لهچنگ ئهشکهنجه و ئیعتیراف و خۆدۆراندن و خهک پئومکردن و ئابرووچوون رزگار بکه، بهلام کیشهکهم ئهوئ بوو له مألئ تیمی و چریکیدا نهدهژپام و لهگهڵ دایکم و یهک له خوشکهکانم مألئیکمان به ناوی دایکهمهوه بهکری گرتبوو و ژیانیکی ئاسایی نئو خیزان و خزم و کهس و کارم ههبوو،

حبهی سیانووریش له مآئیکی وادا ئهستهه رادهگیرا ومهترسی ئهوهی ههبوو بکهوئته دهست مندآلهکانی کاکم که ههمیشه له مآماندا بوون یا تیکهل دهوا و دهرمانی مآی بیت و کهسیکی بی تاوانی پی بکووژریت.

ماوهی دوومانگیک به دزیی خهلکی مالهوه لهم گیرفان و لهو گیرفاندا رامگرت ههتا ئهوهی لهئهنجامی ههله و بی ئیحتیاتی خوئدا لهگیرفانی کراسیکدا مابوووه و خرابوه نیو دهزگای جلشورهوه و تا پی بزانه، شوو رابوو و ئاسهواری نه مابوو!

له وتارهکهی کاک سیامهکدا ئامازه به ناوی هاویری "ابراهیم طالبی زاده (سعید)" کراوه. ئهوهندهی بزانه ناوی ئهوه هاویرییه مان "ئیبراهیم لطف الله زاده" یه نهک طالبی زاده و منیش بهو ناوهوه له بهشی دواتری ئهه یادداشتانه (ژماره ۳۱۰) دا یادم کردوه.

ئهوهی خوارهوه دهقی وتاری "سیامهک بوکان" ه که سهبارت به هاویری سهلیم نووسیویه و روژی ۲۴/۰۹/۲۰۱۱ له مآپهری "اخبار روز" دا بلاو بوتهوه. دهستی سیامهک خوش بیت که بهو هه ماسهتهوه یادی ئهوه هاویرییهی کردووه و سهه بریا کهسانی دیکهش زانیارییهکانیان سهبارت به هاویریانی دیکه مان رابگهیندایه:

یاد محمد حیدری مقدم - "سلیم" کردستان، گرامی باد
زنده داشت نام و یاد هر جانبخته
وظیفه ای است در معرفی هرچه بیشتر حکومت کشتار!

سیامک بوکان

محمد حیدری مقدم را که زمانی نام سازمانی اش "آرتاک" بود ولی بعداً در کردستان به نام "سلیم" درآمد، از دوران دانشجویی خود در ایلام می شناختم. از همان وقت که او در اداره تئاتر ایلام، هم کارمند بود و هم در کار هنرپیشه گی، و پرآوازه در داشتن سری پرشور و دلچون شیر. او هم مانند من فعالانه از سازمان چریک های فدایی خلق هواداری می کرد و آماده جانبازی در راه آرمان های آن روزها، این شعر که می گفت "آرامش ما در عدم ماست!"، ورد زبان بسیاری چون من بود و "سلیم"، یکی از زلال ترین مصداق بی آرامی های زمان. او که متولد سال ۱۳۳۴ تهران بود، زندگی اش را با هنر معنی می کرد و زیست را جز در هنر مبارزه نمی فهمید. "سلیم" ای را که من می شناختم نمی توانست در آن زمان های جستجوی سنگری درخور روحیه خود ویژه اش، جایی جز کردستان ایستاده در برابر جباریت حکومت جدید بیابد که مناسب ترین محل برای بروز روحیه جنگنده او بود. پیش از این، او چندی در تهران بود اما دل در گرو کردستان و برای مردم کردستان و چند روزی هم گویا در ترکمن صحرا.

از او خبر نداشتم تا اینکه در کردستان چهره به چهره شدیم و سخت هم شادمان از دیدن همدیگر. با پایان جنگ اول کردستان، زمانی که به تشکیلات بوکان شاخه کردستان سازمان پیوسته بودم، بیکباره چشمم به او افتاد که در همین تشکیلات "سلیم" صدایش می زدند. سازمان، تفنگش و کردستان، بخشی جدائی ناپذیر از زندگی او بود. قبل از این، مسولیت انتقال سلاحهای گردآوری شده از طریق تیمی از هواداران سازمان در تهران برای کردستان را بعهده داشت.

مدت زیادی از با هم بودنمان نمی گذشت که یک روز مسئول دفتر بوکان شاخه کردستان، بخشنامه ایی از سوی رهبری شاخه را اعلام کرد که بموجب آن، آندسته از رفقای غیربومی که خود رسماً به تشکیلات کردستان ملحق شده بودند می بایست تشکیلات کردستان را ترک می کردند. علت صدور این بخشنامه، بروز عملکردهایی از سوی این یا آن تعداد از رفقای غیربومی بود خارج از حیطه تصمیمات شاخه و ناهمخوان با هنجارهای آن. بهر حال موقعیت "سلیم" نیز جزو مشمولین این بخشنامه بود. وقتی این بخشنامه به او ابلاغ می شود و رفیق مسئول، خواستار تحویل سلاح وی شده و به او می گوید که او از کردستان باید برود ولی در عوض با نامه کتبی به تشکیلات تهران وصل می شود، او آتش می گیرد و می گوید: رفیق! بدان که می میرم ولی این دستور را اجرا نمی کنم! برای من البته پاسخ "سلیم" با آن آتشی که درون او شعله میکشید و عشقی که به آرمانش داشت، اصلاً دور از انتظار نبود! او پس از یکی دو سؤال و جواب با مسئول مربوطه، آخرش با رفیق مخاطبش چنین اتمام حجت می کند و می گوید: نه تفنگم را سازمان به من داده که بتواند از من بگیرد و نه این کردستان را که زندگی من می باشد کسی می تواند از من بگیرد. من، فرستادم به تهران را همان اخراج از تشکیلات می دانم و در صورت اصرار شما بر اجرای تصمیم تان در مورد من، مسلم بدانید که بلا فاصله جلو در سازمان با نارنجک خودکشی خواهم کرد! او اینرا با خشم تمام گفت و آنگاه برای اثبات آمادگی خویش جهت خودکشی، نارنجک دست سازی از محصولات مبارزات زمان شاه سازمان را بدست گرفت که زنده یاد رفیق فدایی خلق- ابراهیم طالبی زاده مشهور به "سعید" از فداییان خلق قبل از انقلاب و دوره دیده فلسطین که درست در همان زمان مربوط به این روایت مسئولیت امور نظامی تشکیلات بوکان شاخه کردستان را هم برعهده داشت، به او بخشیده بود. رفیق مسئول که انتظار چنین برخوردی را نداشت "سلیم" را به متانت و گفتگو دعوت می کند و نتیجه صحبت طولانی آنها و نهایتاً هم با اخذ نظر رهبری شاخه، آن می شود که او همچنان در کردستان بماند ولی در بخش سیاسی- تبلیغی فعالیت کند. و این، در حالی بود که باقی رفقای غیربومی دیگر راهی شهرهای خود شدند!

اندکی بعد، "سلیم" به همراه رفیق شهید "سعید" به دیواندره رفته و دفتر سازمان را در آن شهر افتتاح نمودند. وی در آنجا نقشی فعال در اتحادیه دهقانی منطقه حصار سفید ایفاء کرد که متشکل از ۱۲ ده بود. این اتحادیه بمناسبت کشتار رهبران ترکمن، اتحادیه دهقانی توماج حصار سفید نامگذاری شد و منشاء خدمات و امر روشنگرانه سیاسی- فرهنگی گسترده قرار گرفت. با آغاز دوباره جنگ در کردستان، او که برای سفری در تهران به سر می برد بلافاصله و بدون فوت وقت با گذر از رود میانواب خود را به کردستان رسانده و در دفاع از سقز که مورد یورش حکومت واقع شده بود، نقشی فعال ایفا نمود.

با تغییر مشی مبارزاتی سازمان اکثریت در برابر جمهوری اسلامی و واگذاری سنگر مقاومت از سوی این سازمان، "سلیم" نیز به تهران بازگشت و شروع به فعالیت سازمانی در واحد جوادیه تهران نمود. آخرین دیدارم با او ۲۹ خرداد سال ۶۰ در میدان فردوسی تهران بود. آن روز "سلیم" مشغول تهیه گزارش از عربده کشی های هادی غفاری و حرکات حزب الله برای ارایه به سازمان بود که توسط همین حزب الهی ها دستگیر می شود. ما آن شب و شبهای دیگر منتظر او ماندیم ولی وی دیگر به محل زندگیمان بازنگشت و من بالاخره خبر دستگیری او را با شناسنامه جعلی که سازمان در اختیارش قرار داده بود، به تشکیلات رد کردم. وی را دو ماه در زندان دادگستری به بند می کشند و سرانجام پس از انتقالش به زندان اوین، اوایل مهر سال ۶۰ در همین زندان تیرباران می کنند.

من خبر اعدام "سلیم" را از خانواده اش دریافت نمودم و در همان زمان خبر را همراه وصیتنامه اش که خانواده او در اختیارم قرار داده بودند به مسئولینم در سازمان تحویل دادم. متأسفانه نه نام این فدایی زنده یاد در نشریات آن زمان سازمان چاپ شد و نه وصیت نامه اش. شاید هم کسانی از رهبران سازمان به تعمد چنین کردند تا مبدا که مناسبات سیاسی جدید سازمان با حکومت کشتار آسیب ببیند! بعد از یورش ارتجاع به سازمان، در اولین دیدار خود بهنگام مهاجرت اجباری از کشورم با مسئول شعبه تشکیلات سازمان - آقای علی توسلی، بار دیگر نام "سلیم" را به سازمان داده و خواستار انتشار نام او در لیست شهدای سازمان گردیدم که باز هم بی پاسخ ماند. من اصرار ندارم که مسکوت ماندن نام این فدایی خلق تا به امروز را حتماً امری بدانم از روی حساب و کتاب و یا که تماماً آگاهانه، اما به سکوت برگذار شدن نام "سلیم" را هم نمی توانم بی ارتباط با تمایلات بخشی از مسئولان وقت سازمان بفهمم.

و اکنون در پی سی سال از قتل محمد حیدری مقدم ("سلیم") فقط می توانم همه سخنانم در باره آن مرگ بسیار زودرس و بیرحمانه را در این خلاصه کنم که: "سلیم" در همه آن چند سال محدود نوجوانی و جوانی که داشت، در خدمت باورهای خود بود. او سر بر راه آرمان های انسانی و شریف خویش نهاد. حکومت جنون و کشتار هر گونه فرصت دفاع حقوقی را از او گرفت، همانگونه که از هزاران نوجوان و جوان و مسن دیگر در آن سال سیاه شصت و در آن دهه سیاه تر شصت و همه سالهای حیات این حکومت شوم و زشت سیرت. از همه هزاران زن و مرد و با انواع باورهای فکری و سیاسی دیگر در طول این سی و اندی سال. "سلیم" مگر چه می خواست جز ایجاد شرایط برای یک زندگی بهتر و انسانی برای همه مردمش؟ آری! دلیل اصلی قتل "سلیم" و "سلیم" ها را در این حقیقت باید جست و پیش و پیش از هر دلیل دیگر نیز، که حکومت اسلامی برای تثبیت پایه های قدرتش به رودخانه خون نیاز داشت و چه فرومایانه که خواست تا "سلیم" ها قطرات این رود شوند. از "سلیم" در نشریات آن زمان سازمان عکسی بر جای مانده است که او را در تظاهرات ۱۹ بهمن سازمان در مهآباد نشان می دهد. او در جلو صف پیشمرگ های سازمان قد برافداشته و در حال حمل پرچم سرخ فدائیان است! پرچمی که خود با رنگی زرد آرم چریکهای فدایی را در دل ان جا داده بود. امیدوارم کسانی که آن آرشیوها را در اختیار دارند با انتشار آن عکس ها، گرامیداشت نام و یاد او را گرامی تر بدانند.

باشد که با ثبت نام و یاد هر جانباخته گمنام و هر قربانی شناخته شده و نا شناخته این حکومت قتل و کشتار، به وظیفه انسانی و ملی خود جامه عمل ببوشانیم. و بگذار که چهره حکومت خون و جنایت هر چه بیشتر افشاء شود و پرونده گشوده و ملی محاکمه آمران و عاملان همه کشتار های سیاسی این حکومت در طول همه عمر نکبت بارش، هر چه قطور و قطورتر گردد که مطالبه عدالت و داد جز این نمی تواند باشد.

سیامک بوکان - مهر ماه ۱۳۹۰

اخبار روز: www.akhbar-rooz.com
آدینه ۱ مهر ۱۳۹۰ - ۲۳ سپتامبر ۲۰۱۱

دريژه‌ی هه‌یه

